

риас го въ темницата. Галилей билъ пуснатъ изъ тая темница само тогава, когато са сжгласилъ да каже предъ сѣдилището, че той самъ не вѣрва Копернику; но когато вече билъ освобожденъ, той пакъ извикалъ: „А знаете ли, че земята са върти около слънцето?“ Преминале нѣколко години, и много люде захванале вече да говорятъ явно за тия нѣща. Слѣдъ десетина години послѣ Галилея, даже и неговите врагове са сжгласиле, че Галилей е правъ, и увѣрили са, че шилото са не крие въ човалъ, защото то, когато и да е, ще да покаже върхътъ си!

Още по-късно, а именно преди сто и петдесетъ години, единъ ангелизинъ, по име Нютонъ, открилъ отъ какво и отъ що са държатъ на тоя свѣтъ и земята, и слънцето, и месѣчината, и планетите. Това са случило така. Единъ день Нютонъ лѣжалъ въ градината подъ едно дърво-ябалка. Изведнашъ една узрѣла ябалка са откъснала отъ дървото и паднала на него. И ето, захваналъ той да мисли, защо тая ябалка, като са е откъснала отъ дървото, пада надолу, а не нагоре? Истина, че на това питане сѣки би отговорилъ така: „За това, че тя е тѣшка; за това, че тя има тяжесть.“ Така е, но какво нѣщо е това, което са нарича тяжесть? А защо не само тѣшките нѣща, а и най-легките, както напримѣръ перушинките и паяжинките, падатъ на земята, а не хвърчатъ камъ небето? „Ако даже перушинките падатъ на земята, мислилъ Нютонъ;